

Mikulás meséje 3. - Mikulás és a muflonok

Ez a történet még akkor született, amikor Varjúvárnál nem volt kiépített terület, az épület sem állt még. Itt fordul a patak be a völgybe, néha nagy dühösen, máskor szép csendesen.

Azon a régi télen bizony nagy hóval tátotta száját a Gaja-völgy az emberekre, akik át akartak menni rajta. Mikulásnak is meggyűlt vele a baja. Szerencsére beljebb a lágyabb lankáknál kisebb volt a hóréteg, de bizony addigra nagyon elfáradt a jó öreg. Hatalmas

puttonyát letette, ő pedig leült egy sziklára. Hófehér pára bodorgott szájából, ahogy kifújta magát. Csendben üldögélt a holdfényben, mindig is szerette hallgatni az erdő meséit. Nem sokáig időzhetett, hiszen várták a gyerekek a sok meglepetést, amit Mikulás vitt házról-házra.

Éppen felkerekedett, de abban a pillanatban nagy hancúrozásra lett figyelmes a hegyoldalon. Két fiatal muflon örömködött a hóban. Versenyeztek ki ér le előbb a patakhoz. Palánta a muflonlány volt a gyorsabb, ám Petru szinte azonnal követte. Hirtelen megtorpantak Mikulás előtt, és mert semmi veszélyes szagot nem éreztek bátran közeledtek.

- Ó, kedves kis jószágok-szólt hozzájuk az apó - mit kerestek ilyen este a völgyben. Már rég pihennetek kellene.

- Elszöktünk egy kis holdfény sétára Petruval, és megszomjajztunk. Most iszunk egy jót a hús vízből. És te, te mit keresel ilyenkor itt? Ez idő tájt, csak puskás emberek, és eltévedt vándorok vannak itt az erdőben!

- Én a Mikulás vagyok, viszem szerte a jó gyerekeknek az ajándékaimat! - válaszolta a piros ruhás.

- Lackónak is viszel, sokat jár itt kint nálunk, a szíve tele van a tájjal? Áginak is jusson, nagyon szereti itt tölteni az időt a völgyben, ha valaki segítségre szorul, mindig útba igazítja! Edit és Peti, jó pajtások, ha van idejük összeszedik az eldobált szemetet is! - sorolta a két muflon a neveket.

Mikulás egy jót kacagott izgatottságukon, megnyugtatta őket, hogy mindenkinek jut a jóból, aki megérdemli! De

most már indulnia kellett, búcsúzkodott a két kis állattól.

- Hogyis ne! - szólt Petru-csak nem képzeled, hogy hagyunk téged egyedül cipekedni?! Félútig az én hátamra rakd a zsákod, félúton Palánta fogja vinni. Úgysem túrné, hogy kihagyjuk ebből a mókából.

- Úgy-úgy! - viháncolt Palánta.

Bizony így történt, hogy abban az évben két aranyos, bátor muflongyerek segített Mikulásnak a Gaja-völgyben. Jutalmul piros almát kaptak! Ha a te cipőcskédben is lesz piros alma, gondolj Palántára és Petrura.